

sygn. akt **II Cs 72/15**

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Tomasz Szaj (spr.)

Sędziowie SO Wiesława Buczek-Markowska

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 8 czerwca 2015 roku w Szczecinie

skargi wierzyciela G. P.

o stwierdzenie przewlekłości postępowania egzekucyjnego

w sprawie o sygn. akt KM 2959/13, prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K.,

oddala skargę.

UZASADNIENIE

Wierzyciel G. P. w dniu 10 kwietnia 2015 r. złożył skargę na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K., pod sygnaturą akt KM 2959/13 przeciwko dłużnikom K. L. i Z. L., w której wniósł o stwierdzenie przewlekłości wskazanego postępowania, zalecenie podjęcia przez Komornika Sądowego N. K. czynności egzekucyjnych, które mają na celu wyegzekwowanie świadczenia od dłużników, w tym przeprowadzenia licytacji zajętych ruchomości, podjęcia czynności terenowych i zajęcia znajdujących się w miejscu zamieszkania dłużników przedmiotów majątkowych, zasądzenie od Komornika Sądowego N. K. na moją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, przeprowadzenie dowodów z akt postępowania egzekucyjnego o sygnaturze KM 2959/13 prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K. a ponadto, w przypadku stwierdzenia przewlekłości postępowania, wniósł o przyznanie od Komornika Sądowego N. K. na swoją rzecz kwoty pieniężnej w wysokości 2.500 zł.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, iż pismem z dnia 14 marca 2013 r., na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 listopada 2012 r. Sądu Rejonowego w Goleniowie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, wniósł do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikom K. L. oraz Z. L.. Wskazał, iż w przedmiotowym wniosku zażądał skierowania egzekucji m. in. do następujących przedmiotów majątkowych dłużników: wierzytelności z rachunków bankowych oraz wynagrodzenia za pracę, innych wierzytelności oraz ruchomości znajdujących się w miejscu zamieszkania dłużników.

Skarżący zauważył, iż pismem z dnia 22 marca 2013 r. Komornik Sądowy N. K. wszczął postępowanie w ww. sprawie, nadając jej sygnaturę akt KM 2959/13. Wskazał, iż Komornik pierwsze czynności terenowe - zgodnie z wnioskiem, wykonał w dniu 14 sierpnia 2013 r. Zajął wówczas m. in. samochód marki M. (...), V. (...), V. (...). Według skarżącego,

pomimo ww. zajęcia ruchomości Komornik nie podjął niezwłocznie czynności w postaci licytacji tego majątku, powodując, że zajęte przedmioty (samochody używane) znacznie traciły na wartości. Skarżący dodał, iż mimo licznych pism jego pełnomocnika, licytacja zajętych samochodów odbyła się dopiero w dniu 12 stycznia 2015 r., a więc po 1,5 roku od ich zajęcia. W tym czasie samochód V. (...) stracił znacznie na wartości i osiągnął zdecydowanie niższą cenę niż gdyby licytacja odbyła się niezwłocznie po zajęciu.

Skarżący nadmienił, iż w trakcie trwającego postępowania, kilkakrotnie wzywał i żądał od Komornika przeprowadzenia czynności terenowych w miejscu zamieszkania dłużników. Z toku postępowania wynikało bowiem, że już samo wyznaczenie terminu przeprowadzenia takich czynności przez Komornika mobilizowało dłużników do dobrowolnych wpłat (kilkukrotne wpłaty po 1.000 zł). Skarżący podkreślił, iż pomimo kilkakrotnych żądań w tym zakresie, Komornik nie przeprowadzał takich czynności, bezpodstawnie żądając wysokich zaliczek na ich dokonanie argumentując koniecznością asysty organów Policji. Według skarżącego z uwagi na żądanie znacznych zaliczek na koszty nie decydował się on na ich zapłatę. Skarżący zaznaczył, iż żądanie zapłaty tak wysokich zaliczek sprzeczne było z przepisami dotyczącymi asysty Policji przy czynnościach egzekucyjnych. Dodał, iż czynności terenowe odbyły się dopiero w dniu 15 grudnia 2014 r. i skończyły się zajęciem m.in. telewizora. Zdaniem skarżącego, pomimo zajęcia kolejnych ruchomości, te nie zostały do chwili obecnej zlicytowane i tracą na wartości.

Mając na uwadze powyższe, skarżący stwierdził, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K. prowadzi postępowanie przewlekłe. Podniósł, iż Komornik dopiero po wystosowaniu kilkakrotnych żądań dokonuje wnioskowanych czynności a ponadto w większości przypadków „straszy” skarżącego bezpodstawnie wysokimi zaliczkami przeprowadzenia czynności. W ocenie skarżącego jest to niezwykle naganne zachowanie powodujące, że Komornika tego trzeba pilnować i „prowadzić za rękę”, co nie powinno mieć miejsca w sytuacji gdy skarżący oddał sprawę wyegzekwowania wierzytelności Komornikowi, który powinien swoje obowiązki prowadzić z godnością i poszanowaniem praw wierzyciela oraz bez zbędnej zwłoki.

Skarżący wskazał, iż żąda przyznania od Komornika Sądowego N. K. kwoty 2.500 zł, jeżeli zostanie stwierdzone naruszenie prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym bez nieuzasadnionej zwłoki. Nadmienił, iż żądana kwota jest kwotą symboliczną, mającą na celu zapewnienie materialnej satysfakcji za przewlekłość postępowania oraz odszkodowania za utratę wartości licytowanych przez ww. Komornika ruchomości. Z drugiej zaś strony wpłynie mobilizująco na działania Komornika Sądowego N. K., zarówno przy rozpoznaniu niniejszej sprawy, jak i na przyszłość. Skarżący uznał więc, iż mając na uwadze powyższe żądania, kwota ta stanowić będzie więc adekwatną rekompensatę dla Skarżącego w związku z przewlekłym prowadzeniem postępowania.

W odpowiedzi na skargę Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Goleniowie zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o oddalenie skargi.

W uzasadnieniu podniósł, iż skarga wierzyciela jest niezasadna. Przede wszystkim podkreślił, iż w toku postępowania egzekucyjnego wykonano szereg czynności egzekucyjnych, o wynikach których wierzyciel był poinformowany w trakcie osobistych wizyt jak i rozmów telefonicznych a czynności terenowe były podejmowane kilkakrotnie. Komornik zwrócił uwagę, iż przytoczenie przez stronę okoliczności uzasadniających skargę na przewlekłość postępowania nie może sprowadzać się do zakwestionowania ogólnego czasu trwania postępowania, ale winno polegać na wskazaniu konkretnych czynności, których komornik nie podjął lub podjął z nieuzasadnioną zwłoką albo dokonał ich wadliwie, gdyż bez takiego wskazania skarga byłaby tylko wyrazem negatywnej opinii jej autora o przebiegu postępowania, jaką każdy może posiadać i wyrażać. są wyrazem rozmaitych przesłanek, wręcz gustów, niedających się weryfikować. Komornik nadmienił, iż dla racjonalnej oceny poprawności decyzji procesowych jako opóźniających postępowanie niezbędne jest oznaczenie tych czynności i wskazanie, na czym ich wadliwość polega. Analiza akt sprawy prowadzi zaś do wniosku, iż wierzyciel w uzasadnieniu skargi przedstawia w sposób subiektywny i wybiórczy stan faktyczny, a powoływane przez niego zdarzenia nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonych w sprawie dokumentach (w tym w dokumentach składanych przez samego wierzyciela).

Według Komornika, zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie utrwalony jest pogląd, iż wierzyciel powinien być aktywny w czasie całego przebiegu postępowania egzekucyjnego, składać wnioski, żądania, uczestniczyć w czynnościach i udzielać komornikowi niezbędnych informacji. Jednocześnie przez możliwość składania skarg i zarzutów wierzyciel może nadzorować działania komornika. Komornik uznał zatem, iż wierzyciel w sytuacji gdy był niezadowolony z jakichkolwiek działań podejmowanych w niniejszej sprawie przez Komornika mógł zatem szybko i sprawnie w trybie skargowym realizować swoje uprawnienia i domagać się wykonania wniosków w zakresie w jakim uważał to za stosowne. Dodał, iż w niniejszej sprawie wierzyciel był wprawdzie aktywny w toku postępowania jednakże jego aktywność sprowadzała się do negocjowania decyzji komornika oraz polemizowania z komornikiem o zasadności podejmowanych decyzji oraz zasadności wysokości żądanych zaliczek. Komornik wskazał, iż żądanie przez niego zaliczek znajdowało oparcie w obowiązujących przepisach i wynikało z potrzeby podjęcia konkretnych czynności w toku postępowania. W szczególności dotyczyło to kosztów oszacowania zajętych ruchomości, ich transportu, zabezpieczenia, przymusowego otwarcia lokalu czy też asysty Policji przy podejmowanych czynnościach. Dodał, iż wierzyciel składał wprawdzie wnioski dotyczące podjęcia czynności terenowych, jednakże w ślad za tym nie regulował żądanych zaliczek uniemożliwiając faktyczne wykonanie czynności. Podobnie, wierzyciel nie uiścił zaliczki na wydatki związane z wyceną nieruchomości przez biegłego, czym doprowadził do umorzenia na mocy art. 823 k.p.c. postępowania egzekucyjnego w części dotyczącej egzekucji zajętej w dniu 24 czerwca 2013 roku nieruchomości dłużników. Komornik podkreślił, iż wierzyciel wielokrotnie był informowany o planowanych czynnościach oraz o przeszkodach w ich podejmowaniu. Podniósł, iż taką przeszkodą oprócz braku zaliczki był m.in. obiektywny brak możliwości dokonania przez biegłego wyceny zajętego pojazdu V. (...). Według Komornika, pomimo upływu czasu pojazd ten nie stracił na wartości a na przeprowadzonej licytacji osiągnął cenę przewyższającą cenę rynkową. Komornik zaznaczył też, iż nie jest też tak jak twierdzi wierzyciel, że samo wyznaczanie czynności skłaniało dłużnika do dobrowolnych spłat zaległości, gdyż o terminie czynności dłużnik nie był w ogóle zawiadamiany a spłat dokonywał po podjętych czynnościach w terenie bądź telefonicznych monitach. Nadmienił, iż w trakcie czynności podjętych w dniu 15 grudnia 2014 r., w których uczestniczył wierzyciel, dokonano zajęcia ruchomości przedstawiających wartość handlową, jednakże pojazdy i maszyna zajęte w trakcie czynności zostały wkrótce zwolnione przez wierzyciela albowiem nie stanowiły własności dłużników. Komornik dodał, iż pojazd V. (...) został zlicytowany a termin licytacji TV Samsung został wyznaczony na dzień 1 czerwca 2015 r.

W związku z powyższym Komornik uznał, iż skarga wierzyciela nie jest zasadna i z powyższych powodów nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 2 w zw. z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r. Nr 179, póź. 1843) przepisy ustawy stosuje się odpowiednio, gdy na skutek działania lub bezczynności Sądu lub Komornika Sądowego doszło do naruszenia prawa strony do przeprowadzenia i zakończenia bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy egzekucyjnej.

Strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 2 w zw. z art. 4 ust.4 ustawy dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania Sąd Okręgowy, w którego okręgu prowadzona jest egzekucja ocenia terminowość i prawidłowość podjętych przez Komornika czynności, charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę rozstrzygniętych w niej zagadnień.

Skarga może zawierać żądanie wydania komornikowi zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności oraz zasądzenie odpowiedniej sumy pieniężnej - nie przekraczającej 20.000,00 zł (art. 6 ust. 3 i 12 ust. 4 ustawy).

Sąd Okręgowy, po zapoznaniu się z aktami Km 2959/13 pod kątem wyżej wskazanych okoliczności mających znaczenie dla oceny, czy nastąpiła nieuzasadniona przewlekłość postępowania, uznał, iż zgłoszona przez wierzyciela skarga nie jest zasadna.

W ocenie Sądu Odwoławczego, nie sposób zgodzić się z twierdzeniami skarżącego, że Komornik nie podjął niezwłocznie czynności zmierzających do przeprowadzenia licytacji zajętych ruchomości dłużników i przeprowadził licytację dopiero po 1,5 roku po zajęciu.

Jak wynika z treści akt komorniczych, Komornik w dniu 22 marca 2013 r., wszczął postępowanie egzekucyjne, o czym zawiadomił dłużników wzywając ich do zapłaty należności, przyznał wierzycielowi zwrot kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym, zajął wierzytelności dłużników z tytułu nadpłaty podatku, oraz zwrócił się o udostępnienie danych z ewidencji ludności.

Pismem z dnia 26 kwietnia 2013 r., Komornik wezwał wierzyciela do wskazania danych identyfikacyjnych dłużnika pod rygorem wysłuchania a następnie umorzenia postępowania.

Pismem z dnia 27 maja 2013 r., Komornik zwrócił się do Urzędu Skarbowego w G. o udzielenie informacji niezbędnych do ustalenia dochodu i majątku dłużnika.

Pismem z dnia 10 czerwca 2013 r. wierzyciel złożył wniosek o wszczęcie egzekucji z nieruchomości dłużników wraz z wnioskiem o opis i oszacowanie.

Pismami z dnia 24 czerwca 2013 r. Komornik wszczął egzekucję z nieruchomości, o czym zawiadomił dłużników, wzywając ich do zapłaty długu a także wniósł o dokonanie wpisu o wszczęciu egzekucji z nieruchomości na rzecz wierzyciela oraz wezwał wierzyciela do uzupełnienia wniosku przez uiszczenie zaliczki w kwocie 90 zł.

Pismem z dnia 17 lipca 2013 r. wierzyciel wniósł o przeprowadzenie czynności terenowych, w miejscu zamieszkania oraz prowadzenia działalności gospodarczej przez dłużników.

W dniu 14 sierpnia 2013 r. Komornik w drodze czynności terenowej dokonał zajęcia ruchomości dłużników w postaci trzech samochodów ciężarowych o czym powiadomił Wydział Komunikacji Starostwa Powiatowego w G..

Pismem z dnia 30 sierpnia 2013 r. Komornik wezwał wierzyciela do uzupełnienia wniosku przez uiszczenie zaliczki w kwocie 1.800 zł na pokrycie wydatków związanych z oszacowaniem zajętej nieruchomości.

Pismem z dnia 18 listopada 2013 r., Komornik na wniosek Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 07 listopada 2013 r., poinformował, że mimo wezwania, wierzyciel do dnia dzisiejszego nie uiszczył zaliczki na pokrycie kosztów sporządzenia operatu szacunkowego.

Pismem z dnia 10 grudnia 2013 r. wierzyciel wniósł o udzielenie informacji o stanie postępowania egzekucyjnego oraz niezwłoczne wezwanie dłużników do złożenia wyjaśnień w trybie art. 801 k.p.c. na okoliczność uzyskiwanych wynagrodzeń, źródeł utrzymania, posiadanych ruchomości i rachunków bankowych oraz innych wierzytelności i praw majątkowych.

Pismem z dnia 19 grudnia 2013 r. Komornik wezwał dłużników do dobrowolnej zapłaty należności.

Pismem z dnia 08 stycznia 2014 r. Komornik poinformował wierzyciela, iż do dnia dzisiejszego nie została wpłacona zaliczka na pokrycie wydatków związanych z oszacowaniem zajętej nieruchomości oraz wskazał, iż zostaną podjęte czynności terenowe celem ustalenia innego majątku dłużników.

Pismem z dnia 24 lutego 2014 r. Komornik wezwał wierzyciela do uzupełnienia wniosku przez uiszczenie zaliczki w kwocie 600 zł na pokrycie wydatków związanych z oszacowaniem zajętych ruchomości – V. (...).

Pismem z dnia 20 marca 2014 r. wierzyciel wniósł o udzielenie informacji czy dokonano oszacowania zajętych ruchomości dłużników oraz czy wyznaczono termin ich licytacji, a także czy zgodnie z wnioskiem dokonano czynności wezwania dłużników do złożenia wyjaśnień w trybie art. 801 k.p.c. i jeśli tak to wniósł o doręczenie kopii protokołu lub innego pisma potwierdzającego złożenie przez dłużników wyjaśnień. Ponadto wierzyciel wniósł o przeprowadzenie czynności terenowych celem ustalenia majątku ruchomego dłużników i skierowanie w stosunku do niego egzekucji.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2014 r. Komornik na wniosek Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 07 kwietnia 2014 r., poinformował, że mimo wezwania, wierzyciel do dnia dzisiejszego nie uiszczył zaliczki na pokrycie kosztów sporządzenia operatu szacunkowego. Poinformował także wierzyciela, że biegły do dnia dzisiejszego nie dokonał oszacowania ruchomości w postaci samochodu marki V. (...) oraz, że dłużnicy mimo odebrania wezwania do dnia dzisiejszego nie złożyli wyjaśnień w trybie art. 801 k.p.c.

Pismem z dnia 30 czerwca 2014 r. Komornik wezwał biegłego do złożenia opinii dotyczącej ruchomości pod rygorem ukarania grzywną.

Pismem z dnia 08 lipca 2014 r. wierzyciel wniósł o przeprowadzenie czynności terenowych w miejscu zamieszkania dłużników i zajęcie znajdujących się tam ruchomości oraz pieniędzy, poinformowanie go o terminie dokonania ww. czynności oraz o udzielenie informacji o stanie postępowania egzekucyjnego, w szczególności w zakresie egzekucji z samochodu dłużników.

Pismem z dnia 14 lipca 2014 r. Komornik na wniosek Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 03 lipca 2014 r., poinformował, że wierzyciel do dnia dzisiejszego nie uiszczył zaliczki na pokrycie kosztów sporządzenia operatu szacunkowego.

Pismem z dnia 17 lipca 2014 r. Komornik wezwał wierzyciela do uzupełnienia wniosku poprzez uiszczenie zaliczki w kwocie 797,98 zł na pokrycie kosztów związanych z asystą policji. Wezwał także dłużników do stawienia się w miejscu zamieszkania w dniu 25 sierpnia 2014 r. w celu przeprowadzenia czynności, a także zwrócił się do Komendy Powiatowej Policji w G. o udzielenie asysty. Poinformował ponadto wierzyciela o terminie czynności oraz o tym, że niezbędny będzie udział ślusarza, którego obecność wierzyciel jest zobowiązany zapewnić we własnym zakresie.

Pismem z dnia 22 lipca 2014 r. biegły poinformował, że kilkakrotnie udawał się pod adres wskazywany w zleceniu, jednakże nie zastał ani dłużnika ani przedmiotu wyceny.

Pismem z dnia 25 sierpnia 2014 r. Komornik odwołał asystę policji. W tym dniu dłużnik złożył oświadczenie majątkowe, w którym zadeklarował spłatę po 1.000 zł miesięcznie poczynając od sierpnia 2014 r.

Postanowieniem z dnia 19 września 2014 r. Komornik stwierdził umorzenie postępowania egzekucyjnego skierowanego do nieruchomości z mocy prawa na podstawie art. 823 k.p.c.

Pismem z dnia 22 września 2014 r. wierzyciel wniósł o udzielenie informacji o efektach przeprowadzonych w dniu 25 sierpnia 2014 r. czynności terenowych poprzez wskazanie jakie ruchomości zostały zajęte oraz jakie sumy wyegzekwowane oraz o udzielenie informacji o przebiegu postępowania w przedmiocie oszacowania oraz licytacji samochodu V. (...). Ponadto wskazał, iż do przeprowadzenia czynności terenowych w dniu 25 sierpnia 2014 r., nie było konieczności asystowania Policji, wobec czego mogły się one obejść bez dodatkowych w tym zakresie kosztów oraz dodał, iż pomimo wpłaty wymaganych zaliczek, do oszacowania zajętego środka transportu nie doszło.

Pismem z dnia 17 października 2014 r. Komornik poinformował wierzyciela, że przeprowadzenie czynności otwarcia domu muszą odbyć się z udziałem Policji i przedstawiciela wierzyciela a także przesłał pismo biegłego, który nie dokonał oszacowania zajętego pojazdu.

Pismami z dnia 22 października 2014 r. Komornik zajął wierzytelności dłużników z rachunków bankowych.

Pismem z dnia 10 listopada 2014 r. wierzyciel po raz kolejny wniósł o przeprowadzenie czynności terenowych w miejscu zamieszkania dłużników i zajęcie znajdujących się tam ruchomości oraz pieniędzy oraz poinformowanie go o terminie ww. czynności. Wskazał ponadto, iż do czynności terenowych nie jest niezbędna asysta Policji, tym bardziej, że zawiadomienie dłużników o planowanych czynnościach w miejscu ich zamieszkania mobilizuje ich do dobrowolnych wpłat na rzecz wierzyciela.

Pismem z dnia 01 grudnia 2014 r. Komornik poinformował wierzyciela o terminie czynności wskazując, iż nie odbędą się one jeżeli nie będzie on przy nich obecny. Nadto poinformował, iż w razie braku możliwości dostania się na posesję dłużników oraz do nieruchomości, wierzyciel winien jest uiścić na czynnościach zaliczkę na asystę policji w kwocie 797,98 zł oraz zapewnić we własnym zakresie ślusarza.

W dniu 15 grudnia 2014 r. Komornik dokonał zajęcia należących do dłużników ruchomości oraz ogłosił obwieszczenie o pierwszym terminie licytacji ruchomości w postaci samochodu V. (...).

Pismem z dnia 07 stycznia 2015 r. wierzyciel cofnął wniosek o skierowanie egzekucji do ruchomości w postaci ciągnika siodłowego M. oraz przyczepy ciężarowej MADO, jako nie stanowiących własności dłużników.

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2015 r. Komornik umorzył postępowanie skierowane do wskazanych przez wierzyciela ruchomości.

W dniu 12 stycznia 2015 r. przeprowadzono licytację samochodu V. (...), a Komornik udzielił przybicia oraz wobec nie wniesienia przez strony postępowania skargi na udzielenie przybicia, przyznał nabywcy własność nabytej ruchomości.

Pismem z dnia 03 lutego 2015 r. Komornik przesłał wierzycielowi kserokopię dowodu rejestracyjnego złożoną przez dłużnika oraz pismo O. P. wraz z kserokopią faktury, oraz wezwał go do ustosunkowania się do zaistniałych sytuacji pod rygorem prowadzenia postępowania zgodnie z wnioskiem na ryzyko wierzyciela.

Pismem z dnia 11 lutego 2015 r. Komornik wniósł o wykreślenie wzmianki o wszczęciu egzekucji z nieruchomości na rzecz wierzyciela.

Pismami z dnia 11 lutego 2015 r. wierzyciel cofnął wniosek o skierowanie egzekucji do ruchomości dłużników w postaci samochodu ciężarowego, oraz maszyny, której właścicielem jest O. P., gdyż nie stanowią one własności dłużników.

Postanowieniem z dnia 31 marca 2015 r. Komornik umorzył postępowanie dotyczące powyższych ruchomości.

Pismem z dnia 31 marca 2015 r. Komornik wezwał wierzyciela do uzupełnienia wniosku poprzez uiszczenie zaliczki w kwocie 100 zł na pokrycie kosztów korespondencji.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2015 r. Komornik ogłosił obwieszczenie o pierwszym terminie licytacji w postaci telewizora Samsung 48 cali.

W ocenie Sądu II instancji, powyższe ustalenia świadczą o tym, iż brak jest podstaw do przypisania Komornikowi bezczynności w prowadzeniu egzekucji w stosunku do dłużników. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż organ egzekucyjny podjął szereg działań mających na celu wyegzekwowanie należności zgodnie z wnioskiem wierzyciela. Odnosząc się do kwestii w ocenie skarżącego bezpodstawnego wzywania do uiszczenia zaliczek na koszty czynności terenowych, podkreślić należy, że właściwym trybem kwestionowania decyzji komornika w tym zakresie jest skarga na czynności komornika. Skoro zatem wierzyciel uważał, że wezwanie jest bezpodstawne winien być złożyć skargę na czynność komornika, czego zaniechał. W konsekwencji komornik był uprawniony do wstrzymania się z czynnościami do czasu uiszczenia zaliczki. Niewątpliwie takie działanie powodowało, iż postępowanie trwało dłużej niż powinno, jednakże nie nastąpiło to z winy Komornika.

Poza tym zauważyć należy, iż jak trafnie zauważył Komornik w odpowiedzi na skargę, skarżący w przeważającej części, kwestionuje ogólny czas trwania postępowania egzekucyjnego bez wskazania konkretnych czynności, które uważa za podjęte z nieuzasadnioną zwłoką albo wadliwe. Również co do czynności wskazanych przez skarżącego, jak np. licytacji ruchomości, wierzyciel zarzucił jedynie jej przeprowadzenie po 1,5 roku od zajęcia ruchomości, nie uwzględniając kierowanych do niego wezwań Komornika do uiszczenia zaliczki na poczet kosztów oszacowania, jak również trudności jakie biegał miał w dokonaniu oszacowania. Sam znaczny odstęp czasu od zajęcia do licytacji jest zaś niewystarczający do stwierdzenia przewlekłości, zwłaszcza w sytuacji, gdy przeprowadzenie licytacji wymagało przeprowadzenia wcześniej innych czynności, co Komornik uczynił bez zbędnej zwłoki. Należy mieć również na względzie, że opóźnienie w przeprowadzeniu licytacji samochodu dłużnika nie wpłynęło na ogólny czas trwania postępowania egzekucyjnego. Bowiem nawet w przypadku gdyby licytacja została wyznaczona natychmiast nie doszłoby do całkowitego zaspokojenia wierzyciela. Niczym nie potwierdzone są zaś tezy wierzyciela, że na skutek zwłoki komornika pojazd stracił na wartości. Dostrzec należy, że pojazd został wyprodukowany w 1998 roku, a więc w chwili zajęcia miał już 15 lat. Powszechnym jest, że pojazdy w tym wieku tracą na wartości w istotnym tempie, zaś pojazd został zbyty za cenę przekraczającą wartość oszacowania. W konsekwencji opóźnienia w tym zakresie nie wpłynęły na ogólną długotrwałość postępowania egzekucyjnego.

Wobec powyższego Sąd Odwoławczy doszedł do przekonania, iż postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 2959/13 nie może zostać uznane za przewlekłe, a żądanie zasądzenia od Komornika odszkodowania w kwocie 2.500 zł musi być uznane za całkowicie bezzasadne.

W tej sytuacji, Sąd Okręgowy, na podstawie przepisu art. 12 ust. 1 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, orzekł jak w sentencji.